

דף ז ע"א; גمرا: שלחו לה קנהה את מעוררת עלינו לבין-הומות.

ופירש רשיי: שיאמרו האומות שאנו שמחים להזכיר מפלתן. קשה לי Adams-ין מה השיבה כבר כתובה אני על דברי הימים למלכי מדי ופרס, מה-בכן הוא עיקר הפחד הוא על-זה שאנו שמחים במפלתן. אך רשיי כתוב על-זה: ושם יהיה רואין מה שairע להם ע"י ישראל. ואולי כוונתו שיראו מה שאירע להם וייראו מלהתגרות בישראל.

שם; גمرا: חני רב יוסף ומשלוח מנות איש לרעהו.

והעיר הרה"ג ר' יוסף לאمزער [ניימן] למה אין מברכין על מצוח משלוח-מנות, לפיהם שכחוב הרמ"א (בסיון תרצה) דגמ' כשהלה אינו מקבל יוצא המשלח. והנה קושיתו היא רק לדברי הרשב"א (בשוח' סימן יח): דלכן אין מברכין על מתנות-ענינים, הלוואה וצדקה, משום שאין מברכין על מצוח שאינה תלויה ביד העושה, מפני שאפשר שלא יתרצה בה חבירו ונמצא מעשה מתבטל, ולזה קשה שלדברי הרמ"א שבמשלוח-מנות גם כשהלה אינו מקבל יוצא המשלח למה אין מברכין.

אולם ברמב"ם (היל' ברכות פרק יא ה"ב) משמע שהטעם שאין מברכין על צדקה הוא משום שהיא מצוח שבין אדם לחברו, וככלא הוא שאין מברכין אלא על מצוחות שבין אדם למקום, שכחוב: וכל מצות-עשה שבין אדם למקום, בין מצוח שאינה חוכה בין מצוח שהיא חוכה מברך עליה קורם לעשייתה. וכחוב ב"כסף-משנה" (שם): ודקך ורבינו לכתוב שבין אדם למקום, לומר דבמצוחות שבין אדם לחברו כגון עשיית צדקה וכדומה אין מברכין עליהן. וטעם זה שיקן גם במשלוח-מנות.

והנה דין זה של הרמ"א,adam שלוח מנות לרעהו והוא אינו רוצה לקבלם דיצא המשלח, לאו דכל-עלמא היא, שה"פרוי-חדש" חולק עליו, ובשוח' "חתם-סופר" (סימן קצו) כתוב: שדין של הרמ"א תלוי בשני הטעמים במצוח משלוח-מנות, שב"תרומת-החדש" כתוב, שהטעם הוא כדי שיהיה הרווחה לבני-ישראל דאولي לא יספיק-לו סעודתו הרי חבירו מסיעו, ולפיזה אם לא רצה לקבלם לא יצא המשלח, אולם בספר "מנות-הלווי" כתוב שהטעם הוא כדי להרבות שלום וריעות, היפך مما אמר הצר 'מפוזר ומפוזר' וגוי, ולפי דבריו כיוון שלוח והראה חיבתו כבר יצא ידי-חוובתו אף-על-פי שזה מוחל לו.

ולפי כל הניל יש לישב את הדברים לכל חד כדאית-ליה, שלשיטת הרמ"א וה"מנות-הלווי" דגמ' כשהלה אינו רוצה לקבל יוצא המשלח, צרי-לומר דלכן אין מברכין על משלוח-מנות משום הטעם של הרמב"ם שאין מברכין על מצות-עשה שבין אדם לחברו, ולדעת הרשב"א יש ראייה שהוא סובך שהטעם של מצוח משלוח-מנות הוא כדי שיהיה הרווחה וכשיטת הפר"ח, שם אינו רוצה לקבלם אין המשלח יצא ידי-חוובה.